

Исус – приятел на грешниците (II)

В статията се разяснява смисъла на евангелските думи: „Казвам ви, че на небесата повече радост ще има за един каещ се грешник, нежели за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние” (Лука 15:7).

В голяма част от публичния си живот Исус е между тълпите, позволявайки им да са скупчени около Него, дори след залез слънце (1), а често не е успявал да си почине поне малко (2).

Посвещава целия си живот на своите братя – хората (3), с толкова голяма любов, че накрая го жертва за всички (4). Възкръсналият за наше оправдаване (5) се възнеса на небето, за да ни подготви място (6), изпраща ни Своя Дух, за да не ни оставя сираци (7). Колкото повече се нуждаем, толкова повече кураж и утеха ни дава. Неговото милосърдие надхвърля всяка наша представа, всяка човешка мярка, **„присъщо е на Бог да бъде милосърден, най-вече по този начин Той проявява могъществото Си”** (8).

Евангелският откъс продължава с прекрасната притча, в която Исус описва грижите, които Божието милосърдие полага за грешника: „кой от вас, имайки сто овци, като изгуби една от тях, не оставя деветдесетте и девет в пустинята и не тръгва подир загубената, докле я намери? А като я намери,

вдига я на раменете си радостен; и като дойде у дома, свиква приятели и съседи и им казва: порадвайте се с мене, защото си намерих загубената овца.”

„Бог в Своето милосърдие не ни изоставя, дори ние да Го изоставим”, казва свети Григорий Велики (9). Той е добрият пастир, който не позволява никоя от овците Му да бъде изгубена завинаги.

С тази притча Господ желае да ни запознае със Своята безкрайна радост, радостта на Бог, поради покаянието на грешника. Една Божествена радост, която превишава всяка човешка логика: „Казвам ви, че тъй и на небесата повече радост ще има за един каещ се грешник, нежели за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние.” Свети Григорий Велики казва

също: „Дори един генерал обича този войник, който, след като е дезертирал, се връща и започва с всички сили да преследва врага. Генералът обича този войник повече от всеки друг, който никога не е дезертирал, но не е сторил и нищо героично. По същия начин селянинът обича повече земята, която въпреки плевелите, произвежда обилен плод, отколкото онази, която никога не е имала плевели, но и никога не е била плодородна”(10). Това е радостта на Бог, когато поемем отново по правия път, дори понякога това да е след малки неуспехи в преследването на целите от нашата борба, чрез която искаме да подобрим различни аспекти от нашия духовен живот: да победим раздражителния си характер, да бъдем оптимисти във всички обстоятелства, да не се обезкуражаваме, да започваме и

свършваме навреме работата и
учението, да избягваме ненужни
телефонни разговори, да се борим
и да изкореним някакъв
недостатък, да бъдем щедри в
малките ежедневни жертви.
Поемайки ангажимент и
отговорност всеки ден, ще
избегнем пропуски, които може
би не много, но все пак ни
отдалечават от Господ.

Всеки път, когато започваме
отначало, всеки ден, нашето
сърце се изпълва с радост, като
сърцето на Учителя. Всеки път,
когато позволим Той да ни
намери, се превръщаме в радостта
на Бог на земята. Сърцето на Исус
„прелива от радост, когато една
отдалечила се душа се завръща.
Всички трябва да споделят
Неговото щастие: ангелите и
избраните на небето, така и
праведниците на земята трябва да
се радват за завръщането на само

един грешник”(11). „Развеселете се с Мен” ни казва. Има още една радост – много специална – тя се случва, когато сме подтикнали наш приятел или роднина към тайнството на прошката, където Христос ни очаква с отворени обятия.

Един древен църковен химн гласи: **„Господи, за да ме намериш, изпадна в трудност, за да ме спасиш, страда на кръста. Направи така, че това страдание да не бъде напразно”(12).**

Автор: F. Carvajal, *Parlare con Dio*, vol. V, p.451, Milano 1991.

Превод от италиански: Мария Станева

БЕЛЕЖКИ

(1) Мк. 3, 20; (2) Пак там; (3) Гал. 2, 20; (4) Йо. 13, 1; (5) Рм. 4, 25; (6) Йо. 14, 2;(7) Йо. 14, 18; (8) Св. Тома от

Аквино, *Сума на Теологията*, II-II,
въпрос 30, раздел 4;(9) Св.

Грегорий Велики, *Проповеди върху
евангелието*, 36, 1; (10) Пак там;(11)

G. Chevrot, *El Evangelio al aire libre*,
pp. 84-85; (12) Химн *Dies irae*.

---

pdf | документ, генериран
автоматично от [https://opusdei.org/bg-
bg/article/isus-priatel-na-greshnitsite-ii/](https://opusdei.org/bg-bg/article/isus-priatel-na-greshnitsite-ii/)
(15.03.2026)